VERICA TRSTENJAK
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2010. április 28.[1]

Tartalomjegyzék

I – Bevezetés ..... I - 9993

II – Jogi háttér ..... I - 9994

A – A 89/106 irányelv ..... I - 9994

B – A 89/686 irányelv ..... I - 9996

C – A 93/465 határozat ..... I - 9997

III – A 795 európai szabvány ..... I - 9997

IV – A tényállás és az előzetes döntéshozatal iránti kérelem ..... I - 10000

V – A Bíróság előtti eljárás ..... I - 10002

VI – A felek érvelése ..... I - 10003

A – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésről ..... I - 10003

B – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésről ..... I - 10004

C – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésről ..... I - 10005

D – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésről ..... I - 10006

E – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdésről ..... I - 10006

F – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdésről ..... I - 10007

G – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik és nyolcadik kérdésről ..... I - 10008

1 – Eredeti nyelv: német.

VII – Jogi értékelés ..... I - 10009

A – Általános megjegyzések ..... I - 10009

B – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés ..... I - 10010

C – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés ..... I - 10014

D – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés ..... I - 10016

E – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés ..... I - 10018

F – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdés ..... I - 10021

G – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdés ..... I - 10021

H – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik és nyolcadik kérdés ..... I - 10022

VIII – Végkövetkeztetések ..... I - 10023

I – Bevezetés

1. Az EK 234. cikk[2] szerinti jelen előzetes döntéshozatali eljárásban a Rechtbank 's-Gravenhage (a továbbiakban: a kérdést előterjesztő bíróság) az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/106/EGK tanácsi irányelv[3] és az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. december 21-i 89/686/EGK tanácsi irányelv[4] értelmezése céljából nyolc kérdést terjeszt a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra.

2. Ezekkel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel az előterjesztő bíróság

2 – Az előzetes döntéshozatali eljárást immár az Európai Unióról szóló szerződés és az Európai Közösséget létrehozó szerződés módosításáról szóló, 2007. december 13-i Lisszaboni Szerződés (HL C 306., 1. o.) alapján az EUMSZ 267. cikk szabályozza.

3 – HL L 40., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 9. kötet. 296. o., a Bizottságot az EK-Szerződés 251. cikkében említett eljárásnak megfelelően elfogadott jogi aktusokban megállapított végrehajtási hatásköreinek gyakorlása során segítő bizottságokkal kapcsolatos rendelkezéseknek az 1999/468/EK tanácsi határozathoz történő hozzáigazításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított változatban (HL L 284., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 447. o.).

4 – HL L 399., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 10. kötet, 98. o., a Bizottságot az EK-Szerződés 251. cikkében említett eljárásnak megfelelően elfogadott jogi aktusokban megállapított végrehajtási hatásköreinek gyakorlása során segítő bizottságokkal kapcsolatos rendelkezéseknek az 1999/468/EK tanácsi határozathoz történő hozzáigazításáról szóló, 2003. szeptember 29-i 1882/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel módosított változatban (HL L 284., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 447. o.).

lényegében annak tisztázását kéri, hogy a lapos tetőn végzett munkákhoz használatos lezuhanásgátló szerkezeti rögzítők, amelyek egy tetőhöz szorosan kapcsolódó rögzítőt tartalmaznak, a 89/106 irányelv és/vagy a 89/686 irányelv hatálya alá tartozhatnak-e. Ehhez kapcsolódóan a kérdést előterjesztő bíróság ugyancsak keresi a választ arra, hogy ezeket a szerkezeti rögzítők elláthatók-e a CE-jelöléssel, és ha igen, milyen feltételekkel.

II – Jogi háttér

A – *A 89/106 irányelv*

3. A 89/106 irányelv 1. cikke értelmében:

„(1) Ezt az irányelvet kell alkalmazni az építési termékekre, amennyiben azokra a 3. cikk (1) bekezdése szerinti alapvető követelmények vonatkoznak.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában »építési termék« minden olyan termék, amelyet azért állítottak elő, hogy tartósan a magasépítés és a mélyépítés építményeibe építsék be.

Az építési termékek megnevezése a továbbiakban »termékek«; mind a magasépítés, mind pedig a mélyépítés építményei a továbbiakban: »építmények«.”

4. A 89/106 irányelv 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A tagállamok meghoznak minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy az 1. cikkben szereplő, építményekhez használatos termékek csak akkor kerülhessenek forgalomba, ha használhatók a tervezett rendeltetésükre, azaz ha olyan jellemzőkkel rendelkeznek, hogy azok az építmények, amelyekbe beépítik, amelyekhez hozzáillesztik, amelyekre felszerelik vagy felállítják őket, szabályszerű tervezés és kivitelezés esetén eleget tesznek a 3. cikkben meghatározott alapvető követelményeknek, amennyiben és ahol ezen építményekre ilyen követelményeket tartalmazó szabályozás vonatkozik.

(2) a) Ha a termékekre egyéb irányelvek is vonatkoznak, amelyek más szempontokat vesznek figyelembe, és amelyekben a CE-jelölést előírják, e 4. cikk (2) bekezdésében említett jelölés azt jelzi, hogy e termékek e más irányelvek rendelkezéseinek való megfelelőségét is vélelmezni kell.

[…]”

5. A 89/106 irányelv 3. cikke a következőket írja elő:

„(1) Azok az építményekre vonatkozó alapvető követelmények, amelyek egy termék műszaki jellemzőit befolyásolhatják, az I. mellékletben szerepelnek, előírások formájában. Ezekből az előírásokból egyet, többet vagy mindet figyelembe lehet venni; ezeknek az előírásoknak a termékek ésszerű élettartama alatt kell teljesülniük.

[…]

(3) Az alapvető követelményeket dokumentumokban (értelmező dokumentumokban) fogalmazzák meg részletesen, amelyek kapcsolatot teremtenek az (1) bekezdésben szereplő alapvető követelmények és a szabványkidolgozásra vonatkozó megbízások, az európai műszaki engedély vagy a 4. és 5. cikk értelmében más műszaki előírások kidolgozására vonatkozó iránymutatásokra vonatkozó megbízások között."

6. A 89/106 irányelv 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A szabványok és a műszaki engedélyek ezen irányelv értelmében: »műszaki előírások«.

Ezen irányelv alkalmazásában harmonizált szabvány alatt olyan műszaki előírásokat kell érteni, amelyeket a CEN vagy a CENELEC vagy mindkettő elfogadott a 83/189/EGK irányelv szerint a Bizottság 19. cikkben említett megbízásából az 1984. november 13-án aláírt, a Bizottság és a fent említett két testület közötti együttműködésről szóló általános rendelkezések értelmében.

(2) A tagállamok feltételezik a termékek rendeltetésnek megfelelő használhatóságát, ha az építmények, amelyekhez felhasználásra kerülnek, szabályszerű tervezés és kivitelezés esetén a 3. cikkben említett alapvető követelményeknek megfelelnek, és ha e termékeket a CE-jelöléssel ellátták, amely jelzi, hogy ezen irányelv minden rendelkezésének megfelelnek, beleértve az V. fejezetben meghatározott megfelelőség-értékelési eljárásokat és a III. fejezetben meghatározott eljárást is. […]"

7. A 89/106 irányelv 7. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A termékekre vonatkozó harmonizált szabványok minőségének biztosítása érdekében a szabványokat európai szabványügyi szervezeteknek kell meghatározniuk a Bizottság megbízására a 83/189/EGK irányelvben meghatározott eljárásnak megfelelően, és a 19. cikkben említett bizottsággal való konzultáció után, a Bizottság és a fent említett szervek közötti együttműködésről szóló 1984. november 13-i általános rendelkezések figyelembevételével.

(2) Az eredményként elfogadott szabványokat lehetőség szerint a termék teljesítményértékében, az értelmező dokumentumok figyelembevételével kell elkészíteni.

(3) Miután az európai szabványügyi szervezetek megállapították a szabványokat a hivatkozások megjelölésével, a Bizottság kihirdeti ezeket az Európai Közösségek Hivatalos Lapjának »C« sorozatában."

B – *A 89/686 irányelv*

8. A 89/686 irányelv 1. cikke a következőket írja elő:

„(1) Ez az irányelv az egyéni védőeszközökre, a továbbiakban »PPE«, vonatkozik.

Megállapítja a forgalomba hozatalt és a Közösségen belüli szabad mozgást szabályozó feltételeket, valamint azokat az alapvető biztonsági követelményeket, amelyeknek a PPE-k meg kell, hogy feleljenek a felhasználók egészségvédelmének és biztonságának biztosítása érdekében.

(2) Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a PPE minden olyan készüléket vagy eszközt jelent, amelyet arra terveztek, hogy viselésével vagy kézben tartásával megvédje az egyént egy vagy több, egészséget és biztonságot érintő veszélytől.

A PPE-k körébe tartoznak továbbá a következők:

a) több olyan készülékből vagy eszközből álló egység, amelyet a gyártó az egyén egy vagy több potenciálisan egyidejűleg fellépő kockázat elleni védelme céljából szervesen összeillesztett;

b) egy meghatározott tevékenység végrehajtásához az egyén által viselt vagy kézben tartott egyéni, nem védő jellegű berendezéssel elválaszthatóan vagy elválaszthatatlanul összekapcsolt védőkészülék vagy -eszköz;

c) cserélhető PPE alkatrészek, amelyek elengedhetetlenül szükségesek annak kielégítő működéséhez, és kizárólag abban a berendezésben használják őket.

(3) Minden olyan rendszert, amelyet a PPE-kkel kapcsolatban hoznak forgalomba, hogy azokat egy másik külső, kiegészítő készülékkel kapcsolják össze, a berendezés szerves részének tekintik még akkor is, ha a rendszert nem arra szánták, hogy azt a felhasználó állandóan, a kockázat fennállásának teljes ideje alatt viselje vagy tartsa.

[…]"

9. A 89/686 irányelv 3. cikke értelmében az 1. cikkben említett PPE-nek meg kell felelnie a II. mellékletben szabályozott alapvető egészségügyi és biztonsági követelménynek.

10. A 89/686 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerint a tagállamok nem tilthatják, korlátozhatják vagy akadályozhatják az olyan egyéni védőeszközök (PPE) vagy az egyéni védőeszközök olyan alkotórészeinek forgalomba hozatalát, amelyek ezen irányelv rendelkezéseinek megfelelnek, és melyeket CE-jelöléssel láttak el, amely mutatja, hogy ezen irányelv minden rendelkezésének megfelelnek, beleértve a II. fejezet szerinti tanúsítási eljárást is.

C – A 93/465 határozat

11. A megfelelőség-értékelési eljárások különböző szakaszainak moduljairól és a CE megfelelőségi jelölés feltüntetését és használatát rögzítő, a műszaki harmonizációs irányelvekben használni kívánt szabályokról szóló, 1993. július 22-i 93/465/EGK tanácsi határozat[5] 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az ipari termékek forgalmazásával kapcsolatos műszaki harmonizációs irányelvekben használni kívánt megfelelőség-értékelési eljárások a mellékletben felsorolt modulok közül kerülnek kiválasztásra az ebben a határozatban és a melléklet általános iránymutatásában megállapított kritériumoknak megfelelően.

[...]

(2) Ez a határozat az ipari termékek tervezésére, gyártására, forgalomba hozatalára, üzembe helyezésére és használatára vonatkozó közösségi jogban előírt CE megfelelőségi jelölés elhelyezésének szabályait állapítja meg.

[...]”

III – A 795 európai szabvány

12. A 795 európai szabványt (a továbbiakban: EN 795) az Európai Szabványügyi Bizottság 1996. március 29-én fogadta el, és azt a 89/686 irányelv végrehajtása keretében a Bizottság 2000. február 12-én hirdette ki mint

5 – HL L 220., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 12. kötet, 195. o.

ezen irányelv értelmében vett harmonizált szabványt[6].

13. Az EN 795 szövege a következő:

„1. Hatály

Ez a szabvány a kizárólag lezuhanás elleni egyéni védőeszközökkel történő használatra tervezett szerkezeti rögzítők tekintetében a követelményeket, a vizsgálatokat, valamint a használati útmutatót és a jelölést határozza meg.

Ez a szabvány nem terjed ki sem az EN 517 szerinti biztonsági tetőhorgokra, illetve az EN 516 szerinti járdákra, sem a tulajdonképpeni építési szerkezet alkatrészét képező kikötési pontokra.

[…]

3. Fogalom-meghatározások

E szabvány alkalmazásában:

3.1. Szerkezeti rögzítő: alkotóelem, egy vagy több kikötési pontból álló több alkotóelem vagy alkatrész.

3.2. Alkotóelem: egy alkatrész vagy alrendszer része. Például kötelek, szövetszalagok, tartógyűrűk, vasalások vagy vezetékek.

[…]

3.4. Kikötési pont: alkotóelemek, amelyekhez a szerkezeti rögzítők felszerelése után egyéni védőeszközök erősíthetők.

3.5. Rögzítő: alkotóelem vagy alkotóelemek, amelyek az építési szerkezethez tartósan rögzítve vannak, és amelyekhez szerkezeti rögzítők vagy egyéni védőeszközök erősíthetők.

[…]

6 – Az egyéni védőeszközökről szóló, – a 93/68/EGK irányelvvel, a 93/95/EGK irányelvvel és a 96/58/EGK irányelvvel módosított – 1989. december 21-i 89/686/EGK tanácsi irányelv végrehajtása keretében című, 2000. február 12-i bizottsági közlemény (HL C 40., 5. o.). E közleményben mindazonáltal kifejezetten kikötötték, hogy az nem vonatkozik az A. osztályba (szerkezeti rögzítők), a C. osztályba (vízszintes dinamikus kötéllel ellátott szerkezeti rögzítők) és a D. osztályba (vízszintes merev rögzítő sínként működő szerkezeti rögzítők) tartozó felszerelésekre; lásd a jelen indítvány 121. pontját.

3.13. Osztályok	4.3. A szerkezeti rögzítőkre vonatkozó különleges követelmények
3.13.1. A. osztály	4.3.1. A. osztály
3.13.1.1. A1. osztály	4.3.1.1. A1. osztály – vízszintes, függőleges és meredek felületekre történő rögzítéshez szükséges szerkezeti rögzítők típusvizsgálata
Az A1. osztályba függőleges, vízszintes és meredek felületekre – például falakra, oszlopokra, fedelekre – történő rögzítéshez szükséges rögzítők tartoznak (lásd az 1. képet).	A 5.2.1. pont alapján statikai vizsgálatot kell elvégezni. Ennek során 10 kN nagyságú terhelést kell abba az irányba kifejteni, amelybe a terhelés a használat során kifejthető. A terhelést 3 percig kell fenntartani. A szerkezeti rögzítőnek a terhelést bírnia kell.
3.13.1.2. A2. osztály	
Az A2. osztályba meredek tetőkre történő rögzítéshez szükséges rögzítők tartoznak (lásd a 2. képet).	Az 5.3.2. pont alapján dinamikai terhelhetőségi vizsgálatot kell elvégezni. A tömeget meg kell tartani.
[…]	[…]

5.2. A statikai terhelhetőségi vizsgálat elvégzése

5.2.1. Az A1 osztályú szerkezeti rögzítők

A szerkezeti rögzítőt a szerelési útmutatónak megfelelően annak az anyagnak a mintájára kell rögzíteni, amelyhez tervezték […].

A 4.1.1. pont szerinti statikai terhelhetőségi vizsgálathoz szükséges vizsgáló berendezést úgy kell beállítani, hogy a vizsgálati terhelés a gyakorlatban szokásos irányba hasson. A statikai vizsgálathoz a vizsgálati terhelést a 4.3.1.1. pontban meghatározottaknak megfelelően kell a rögzítési pontban kifejteni. A vizsgálat arra irányul, hogy a szerkezeti rögzítő ellenáll-e a terhelésnek.

[…]”

IV – A tényállás és az előzetes döntéshozatal iránti kérelem

14. Az alapeljárásban a lapos tetőn végzett munkákhoz használt lezuhanásgátló szerkezeti rögzítők két gyártója áll szemben egymással. A vita tárgyát lényegében az a kérdés képezi, hogy a másik gyártó szerkezeti rögzítője biztonságos-e, és hogy az adott szerkezeti rögzítőket a CE-jelöléssel el lehet-e, illetve el kell-e látni.

15. Az alapeljárás elsőrendű felperese a Latchways plc, a „Mansafe Constant Force Post” elnevezésű szerkezeti rögzítő gyártója. Az alapeljárás másodrendű felperese az EuroSafe Solutions BV, ezen szerkezeti rögzítő hollandiai értékesítője. Az alapeljárás elsőrendű alperese a Kedge Safety Systems BV, a „Kedge Safety” elnevezésű szerkezeti rögzítő gyártója, amelyet az alapeljárás másodrendű alperese, a Consolidated Nederland BV értékesít.

16. A szóban forgó szerkezeti rögzítő alapvető fontosságú szerkezeti része egy rögzítő, amelyet szorosan a tetőhöz kell rögzíteni. Erre a rögzítőre biztosító kötelet lehet erősíteni, amely a tetőmunkás által viselt tartóövhöz csatolható.

17. Technikai szempontból a „Mansafe Constant Force Post” elnevezésű szerkezeti rögzítőt az különbözteti meg, hogy a rögzítőt csavarral erősítik a tetőhöz. A „Kedge Safety” rögzítőjét ezzel szemben egy rozettával ragasztják a bitumenes tetőburkolathoz. Ennélfogva szerkezeti rögzítőként mind a „Mansafe Constant Force Post”-ot, mind a „Kedge Safety”-t az EN 795 A1. osztályába kell besorolni.

18. Egy német vizsgáló és tanúsító szerv 2004-ben az alapeljárás alperesének megbízásából a „Kedge Safety”-t az A1. osztályba tartozó szerkezeti rögzítőként az EN 795:1996 5.2.1. és 5.3.2. pontja alapján vizsgálta. E vizsgálat alapján 2004. október 6-án egy tanúsítvány és egy vizsgálati jelentés született arról, hogy a „Kedge Safety” a vizsgált pontokban megfelel e szabványnak.

19. Az alapeljárás felperesei a „Kedge Safety”-t 2005-ben egy másik vizsgáló szervvel kétszer vizsgáltatták meg. Ez a vizsgáló szerv arra az eredményre jutott, hogy meghatározott éghajlati körülmények között a „Kedge Safety” nem rendelkezik elégséges terhelhetőséggel, és ilyen körülmények között az EN 795-nek nem felel meg.

20. Az alapeljárás felperesei e vizsgálati eredményekre való hivatkozással felszólították az alapeljárás alpereseit, hogy a biztonsági hiányosságokra tekintettel állítsák le a „Kedge Safety” értékesítését, és az ebből a típusból már eladott szerkezeti rögzítőket hívják vissza a vásárlóktól. Az alapeljárás alperesei ezt megtagadták.

21. A „Kedge Safety” biztonságosságáról folyó ezen vita miatt a körülményei között az alapeljárás felperesei többek között annak megállapítását kérik, hogy a „Kedge Safety”-t csak CE-jelöléssel ellátva lehet értékesíteni. Másodlagosan az alapeljárás felperesei többek között annak megállapítását kérik, hogy az alapeljárás alpereseinek minden olyan kijelentéstől, mely szerint a „Kedge Safety” megfelel az EN 795-nek, tartózkodniuk kell.

22. Az alapeljárás alperesei viszontkeresetet terjesztettek elő, és többek között annak megállapítását kérik, hogy az alapeljárás felperesei a „Mansafe Constant Force Post”-ot jogtalanul látták el CE-jelöléssel.

23. Ezzel összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság azzal a kérdéssel találja magát szembe, hogy a szóban forgó szerkezeti rögzítők a 89/106 irányelv és/vagy a 89/686 irányelv hatálya alá tartozhatnak-e. A kérdést előterjesztő bíróságnak döntenie kell arról is, hogy ezeket a szerkezeti rögzítőket el lehet-e, illetve el kell-e látni CE-jelöléssel, és ha igen, milyen feltételekkel.

24. Mivel a kérdést előterjesztő bíróságnak kétségei vannak a 89/106 irányelvnek és a 89/686 irányelvnek a döntés szempontjából jelentőséggel bíró rendelkezéseire vonatkozó értelmezést illetően, előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„1. Kizárólag a 89/106 irányelv hatálya alá tartoznak-e az EN 795 európai szabvány értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők (amelyeket tartós helyszínen maradásra szántak)?

2. Ha az 1. kérdésre nemleges válasz adandó: e szerkezeti rögzítők – így esetleg egyéni védőeszköz alkatrészeként – a 89/686 irányelv hatálya alá tartoznak-e?

3. Ha az 1. és a 2. kérdésre nemleges válasz adandó: azt kell-e vizsgálni – tekintettel a 89/686 irányelv II. mellékletére, különösen annak 3.1.2.2. pontjára is –, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó egyéni védőeszköz önmagában véve megfelel-e az irányelv alapvető követelményeinek, vagy azt a kérdést is be kell vonni a vizsgálatba, hogy a szerkezeti rögzítő, amelylyel az érintett védőeszközt összekapcsolják, a II. melléklet értelmében vett várható használati körülmények között biztonságos-e?

4. Megengedi-e a közösségi jog, és különösen a 93/465 határozat[7] hogy az 1. kérdés értelmében vett szerkezeti rögzítőt a 89/686 irányelvnek és/vagy a 89/106 irányelvnek való megfelelés tanúsítására választható módon CE-jelöléssel lássanak el?

5. Ha a 4. kérdésre teljesen vagy részben igenlő válasz adandó: mely eljárás vagy eljárások betartása mellett kell a 89/686 irányelvnek és/vagy a 89/106 irányelvnek való megfelelést meghatározni?

6. Az Európai Közösségek Bírósága által értelmezendő közösségi jognak tekintendő-e az 1. kérdés értelmében vett szerkezeti rögzítőkre vonatkozó EN 795 európai szabvány?

7. Ha a 6. kérdésre igenlő válasz adandó: úgy kell-e értelmezni az EN 795 európai szabványt, hogy az (1) bekezdés értelmében vett szerkezeti rögzítőt (a kijelölt szervnek) a várható használati körülmények között (úgymint külső hőmérséklet, időjárási körülmények, magának a szerkezeti rögzítőnek és/vagy az azt rögzítő anyagoknak, illetve a tetőszerkezetnek az elöregedése) kell tesztelni?

8. Ha a 7. kérdésre igenlő válasz adandó: a teszteket a (használati utasításban megjelölt) használati korlátozások figyelembevételével kell-e elvégezni?”

V – A Bíróság előtti eljárás

25. A 2008. április 23-án kelt előzetes döntéshozatalra utaló határozat 2008. április 29-én érkezett a Bírósághoz. Az írásbeli szakaszban az alapeljárás felperesei, az alapeljárás alperesei, a Holland Királyság és a Belga

7 – Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat tévesen a 93/465/EGK irányelvet említi.

Királyság kormányai, valamint a Bizottság nyújtottak be észrevételeket. A 2010. február 25-én tartott tárgyaláson az alapeljárás felpereseinek és alpereseinek, valamint a Bizottságnak a képviselői vettek részt.

VI – A felek érvelése

A – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésről*

26. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első, arra vonatkozó kérdésre, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők kizárólag a 89/106 irányelv hatálya alá tartoznak-e, az alapeljárás alperesei igenlő választ adnak. Az alapeljárás felperesei, a Bizottság, valamint a holland és a belga kormány nemleges választ ad erre a kérdésre.

27. Az alapeljárás alperesei a 89/106 irányelv 1. cikkének (2) bekezdésében foglalt fogalom-meghatározásból indulnak ki, mely szerint „építési termék" minden olyan termék, amelyet azért állítottak elő, hogy tartósan a magasépítés és a mélyépítés építményeibe építsék be. Mivel a szóban forgó szerkezeti rögzítők arra szolgálnak, hogy tartósan egy tetőhöz rögzítsék őket, építési termékeknek minősülnek, amelyekre a 89/106 irányelvet az 1. cikkének (1) bekezdése alapján alkalmazni kell. Az alapeljárás alperesei ezt az álláspontot azáltal érzik igazolva, hogy az Európai Bizottság Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatósága már 2007 óta vizsgálja a „Kedge Safety" részére az európai műszaki engedélynek a 89/106 irányelv 8. és azt követő cikkei szerinti kiállítását[8].

28. Ezzel ellentétben az alapeljárás felpereseinek az a véleménye, hogy a szóban forgó szerkezeti rögzítőket nem azért állították elő, hogy – a 89/106 irányelv értelmében – azokat tartósan egy építménybe építsék be. A 89/106 irányelv csak a valamely építmény építéséhez szükséges termékekre, mint például falakra, födémekre, fűtésre stb. alkalmazandó. A szóban forgó szerkezeti rögzítőket ellenben az épületek tartozékaiként kell besorolni, amelyek az építmény felépítése után rögzíthetők, majd az építmény állagának érintése nélkül le is szerelhetők.

8 – Ezzel kapcsolatban az alapeljárás alperesei a 2008. augusztus 11-i írásbeli észrevételük 12. mellékleteként csatolták az Európai Bizottság Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóságának 2007. március 15-én kelt levelét. Ez a levél lényegében igazolja a Bizottság részéről, hogy a „Kedge Safety" tekintetében engedélyezték a 89/106 irányelv 9. cikkének (2) bekezdése szerinti európai műszaki engedély kiállításához szükséges vizsgálati eljárást.

29. A Bizottság hangsúlyozza, hogy maga a 89/106 irányelv nem támaszt az építési termékekkel szemben alapvető követelményeket, hanem elsősorban az építmények biztonságosságát érinti. Mivel a szóban forgó szerkezeti rögzítők nincsenek kapcsolatban az építményekkel szemben támasztott – az irányelv I mellékletében megállapított – alapvető követelményekkel, azok főszabály szerint nem tartoznak a 89/106 irányelv hatálya alá.

30. A tárgyalás során a Bizottság kitért az ezen álláspont és a „Kedge Safety" részére az európai műszaki engedélynek a 89/106 irányelv 8. és azt követő cikkei szerinti kiállítását már 2007 óta vizsgáló Európai Bizottság Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatóságának az eljárása közötti ellentmondásra. E tekintetben a Bizottság lényegében előadta, hogy a hatáskörrel rendelkező bizottsági szervek immár kialakították közös álláspontjukat, mely szerint az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők nem tartoznak a 89/106 irányelv hatálya alá. Következésképpen a 89/106 irányelv 9. cikkének (2) bekezdése szerinti európai műszaki engedély kiállításához szükséges vizsgálati eljárásnak a „Kedge Safety" tekintetében az Európai Bizottság Vállalkozáspolitikai és Ipari Főigazgatósága által történő engedélyezését hibaként kell értékelni.

31. A holland kormány az építményekkel szemben a 89/106 irányelv I. mellékletében támasztott alapvető követelményekre hivatkozva azzal érvel, hogy a 89/106 irányelv értelmében vett építési termékek csoportjába csak azok a termékek tartoznak, amelyek ezen követelmények alapján az épületek működési alkalmasságához hozzájárulnak. A holland kormány véleménye szerint a szóban forgó szerkezeti rögzítők tekintetében ez a hozzájárulás nem áll fenn.

B – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésről*

32. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második, arra vonatkozó kérdésre, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők a 89/686 irányelv hatálya alá tartozhatnak-e, az alapeljárás felperesei és a belga kormány igenlő választ adnak. Az alapeljárás alperesei, a holland kormány és a Bizottság válasza nemleges.

33. Az alapeljárás felperesei lényegében azt a nézetet vallják, hogy a szóban forgó szerkezeti rögzítők a 89/686 irányelv 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett kikötési rendszerekként sorolandók be, és következésképpen ezen irányelv hatálya alá tartoznak. Ezekkel a szerkezeti rögzítőkkel különösen egy – egyéni védőeszköznek minősülő (a továbbiakban: PPE) – biztosító kötelet lehet valamely épülettel összekapcsolni.

34. Az A1. osztályú szerkezeti rögzítőket a belga kormány véleménye szerint is a

89/686 irányelv alá tartozó PPE-ként kell besorolni. Ezzel összefüggésben különösen azt emeli ki, hogy a munkavállalók által a munkahelyen használt egyéni védőeszközök egészségvédelmi és biztonsági minimumkövetelményeiről szóló, 1989. november 30-i 89/656/EGK tanácsi irányelv[9] 2. cikkének (1) bekezdése szerint egy PPE-hez tartozó minden kiegészítő és segédeszközt ezen irányelv értelmében vett PPE-nek kell tekinteni. Mivel az A1. osztályú szerkezeti rögzítőket egy PPE-hez tartozó kiegészítő- és segédeszköznek kell tekinteni, ezeket analógia alkalmazása útján a 89/686 irányelv keretében is PPE-ként kell besorolni.

35. A Bizottság ezzel szemben azon a véleményen van, hogy az A1. osztályú szerkezeti rögzítőkre a 89/686 irányelv hatálya nem terjed ki. A szóban forgó lezuhanásgátló eszközök esetében különbséget kell tenni a tartóöv, a biztosítókötél és a rögzítő között. A tartóöv a 89/686 irányelv 1. cikkének (2) bekezdése értelmében vett PPE-nek minősül, míg a biztosítókötél ezen irányelv 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett kikötési rendszerként sorolandó be. Ennélfogva mindkét elem a 89/686 irányelv hatálya alá tartozik. A rögzítőt ezzel szemben a 89/686 irányelv 1. cikkének (3) bekezdése értelmében vett külső, kiegészítő készülékként kell besorolni, következésképpen arra a 89/686 irányelv hatálya nem terjed ki. Az alapeljárás alperesei és a holland kormány hasonlóképpen vélekedtek.

9 – HL L 393., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 1. kötet, 375. o.

C – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésről

36. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdést a kérdést előterjesztő bíróság arra az esetre teszi fel, ha az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők nem tartoznának a 89/106 és a 89/686 irányelvek hatálya alá. Ezzel összefüggésben különösen arra vár választ, hogy annak vizsgálatába, hogy a 89/686 irányelv hatálya alá tartozó, A1. osztályú szerkezeti rögzítővel összekapcsolandó PPE megfelel-e a 89/686 irányelvben rögzített biztonsági követelményeknek, azt a kérdést is bele kell-e vonni, hogy az említett szerkezeti rögzítő a 89/686 irányelv II. mellékletének értelmében vett várható használati körülmények között is biztonságos-e.

37. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésre az alapeljárás felperesei igenlő választ adnak. Az alapeljárás alperesei, a holland kormány és a Bizottság válasza nemleges.

38. Az alapeljárás felperesei előadják, hogy a 89/686 irányelv II. melléklete

3.1.2.2. pontjának értelmében vett rögzítési pontok csak akkor lehetnek biztonságosak, ha az EN 795 követelményeinek megfelelnek.

39. A Bizottság álláspontja szerint egyértelmű, hogy a PPE biztonságossága, amellyel a magasból való lezuhanásokat vagy azok hatását kell megelőzni, a rögzítési pont biztonságosságától is függ, amellyel a testet tartó berendezést a kikötési rendszerhez hozzáerősítik. A 89/686 irányelv alapvető biztonsági követelményei mindazonáltal csak a PPE-re vonatkoznak, azokra a szerkezeti rögzítőkre pedig, amelyek nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, nem. A holland kormány és az alapeljárás alperesei hasonlóképpen vélekedtek.

D – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésről*

40. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítőn a 89/686 irányelvnek és/vagy a 89/106 irányelvnek való megfelelőség tanúsításaként fel lehet-e tüntetni a CE-jelölést.

41. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésre az alapeljárás alperesei, a holland kormány, a belga kormány és a Bizottság nemleges választ adnak.

42. A Bizottság álláspontja szerint sem a 89/106 és a 89/686 irányelv, sem a 93/465 határozat nem teszi lehetővé a CE-jelölés szabadon választható használatát. Mivel a szóban forgó szerkezeti rögzítők nem tartoznak a 89/106 és a 89/686 irányelvek hatálya alá, azokat nem lehet az ezen irányelveknek való megfelelőség tanúsításaként CE-jelöléssel ellátni.

43. Az alapeljárás alperesei ugyancsak azt az elvet veszik alapul, hogy kizárt a CE-jelölés szabadon választható használata. Mivel azonban a szóban forgó szerkezeti rögzítők a 89/106 irányelv tárgyi hatálya alá tartoznak, ezen irányelv alkalmazásában lehetőség van a CE-jelölés használatára, amennyiben részükre az ezen irányelv III. melléklete szerinti európai műszaki engedélyt adtak ki.

E – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdésről*

44. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdést a kérdést előterjesztő bíróság arra az esetre teszi fel, ha az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítőket a 89/106 irányelvnek és/vagy a 89/686 irányelvnek való megfelelőség tanúsításaként választás szerint el lehet látni CE-jelöléssel. Ezzel összefüggésben különösen arra vár választ, hogy ebben az esetben milyen eljárás, vagy milyen eljárások betartása mellett kellene a

89/686 irányelvnek és/vagy a 89/106 irányelvnek való megfelelést meghatározni.

45. Az eljárás résztvevőinek az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésre adott válaszaira tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdést csak az alapeljárás alperesei válaszolják meg. Ennek keretében lényegében megismétlik azon álláspontjukat, mely szerint a szóban forgó szerkezeti rögzítőket akkor lehet a 89/106 irányelv alapján CE-jelöléssel ellátni, amennyiben részükre az ezen irányelv III. melléklete szerinti európai műszaki engedélyt adtak ki.

F – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdésről*

46. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az EN 795-öt az abban említett A1. osztályú szerkezeti rögzítők tekintetében a Bíróság által értelmezhető közösségi jognak kell-e tekinteni.

47. Az alapeljárás felperesei és a belga kormány igenlő választ adnak erre a kérdésre. Az alapeljárás alperesei, a holland kormány és a Bizottság pedig nemlegest.

48. Az alapeljárás felperesei előadják, hogy az EN 795-öt a Bizottság által adott megbízás alapján alkották meg, következésképpen a Bizottságnak az EK 234. cikk értelmében vett eljárásának kell tekinteni, melyet a Bíróság felülvizsgálhat.

49. A belga kormány hangsúlyozza, hogy a harmonizált szabványokat a Bizottság megbízása alapján magánjogi intézetek dolgozták ki. Ezenfelül a Bizottság az, aki a 89/686 irányelv 5. cikkének (4) bekezdése értelmében a harmonizált szabványok hivatkozásait a Hivatalos Lapban kihirdeti. Mivel az irányelv ebben az értelemben a harmonizált szabványokra hivatkozik, azokat a közösségi jog részének kell tekinteni.

50. Az alapeljárás alpereseinek véleménye szerint az EN 795 a szóban forgó szerkezeti rögzítők tekintetében nem tartalmaz harmonizált szabványt. Ezen eszközök tekintetében az EN 795-öt következésképpen nem lehet a közösségi jog körébe sorolni.

51. Az A1. osztályú szerkezeti rögzítők tekintetében az EN 795-nek a közösségi jog körébe sorolását a holland kormány ugyancsak kizártnak tartja már pusztán azon oknál fogva, hogy ez a szabvány e szerkezeti rögzítők tekintetében egyáltalán nem minősül harmonizált szabványnak.

52. A Bizottság mindenekelőtt azt emeli ki, hogy az EN 795-öt mint harmonizált

szabványt azzal a megjegyzéssel hirdették ki a Hivatalos Lapban, hogy a kihirdetés nem érinti az A., C. és D. osztályokat, és következésképpen ezeknél a felszereléseknél nem lehet abból kiindulni, hogy megfelelnek a 89/686 irányelvnek[10]. Ennélfogva az EN 795-öt az abban említett A1. osztályú szerkezeti rögzítők tekintetében olyan önkéntesen követhető műszaki leírásnak kell tekinteni, amely nem áll a közösségi jogi szabályokkal különleges kapcsolatban. A Bizottság másodlagosan előadja, hogy az előzetes döntéshozatali eljárásban a Bíróság az EK 234. cikk szerint a Közösség szervei és az Európai Központi Bank eljárásának érvényességéről és értelmezéséről dönt. Mivel ezen előírás értelmében egy európai szabvány nem tekinthető valamely közösségi szerv eljárásának, e szabványok értelmezésére a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel.

G – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik és nyolcadik kérdésről*

53. Arra az esetre, ha a Bíróság az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítőkkel kapcsolatban megállapítaná e szabvány értelmezésére vonatkozó hatáskörét, a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik és nyolcadik kérdéssel annak tisztázását kéri, hogy milyen módon kell elvégezni e szerkezeti rögzítőknek az ezen szabványban előírt statikai és dinamikai terhelhetőségét. A kérdést előterjesztő bíróság különösen arra vár választ, hogy e vizsgálatokat a várható használati körülmények (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik kérdés) és a gyártó által megadott használati korlátozások (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett nyolcadik kérdés) figyelembevételével kell-e elvégezni.

54. Az alapeljárás alperesei, a holland kormány és a Bizottság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik és nyolcadik kérdést az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdésre javasolt válaszukra figyelemmel tárgytalannak tekintik. Arra az esetre, ha a Bíróság e kérdéseket mégis megválaszolná, az alapeljárás alperesei másodlagosan előadják, hogy a hetedik kérdésre tagadó, a nyolcadik kérdésre pedig igenlő válasz adandó.

55. Az alapeljárás felperesei – csakúgy, mint a belga kormány – mind az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik, mind az előzetes döntéshozatalra előterjesztett nyolcadik kérdésre igenlő választ adnak. Az alapeljárás felperesei ugyanakkor kiemelik, hogy a vizsgálat lefolytatása a használati korlátozások figyelembevételével csak akkor lehetséges, ha ezt a kijelölt vizsgálati szerv elfogadja.

10 – A 6. lábjegyzetben hivatkozott 2000. február 12-i bizottsági közlemény.

VII – Jogi értékelés

A – *Általános megjegyzések*

56. A 89/106 és a 89/686 irányelv az építési termékek, illetve PPE-k területére vonatkozó műszaki előírások és szabványok közelítésére irányulnak. Ezek az úgynevezett új megközelítésű irányelvek („new approach irányelvek") körébe tartoznak, amelyekkel a termékekre vonatkozó európai jogi műszaki előírások és szabványok területén egy új, harmonizált módszer bevezetésére került sor[11].

57. Ennek a műszaki előírások harmonizálására vonatkozó új megközelítésnek a célja egyrészt az volt, hogy teljes körű harmonizálás keretében a termékekre vonatkozó egységes műszaki előírásokat és szabványokat állapítsanak meg e termékek szabad mozgásának az ily módon történő biztosítása érdekében. Másrészt el kellett kerülni, hogy a harmonizációs intézkedéseket folyamatosan hozzá kelljen igazítani a műszaki fejlődéshez, vagy hogy akadályba ütközzön az újító jellegű műszaki megoldások forgalomba hozatala.

11 – A műszaki területen történő harmonizálásra vonatkozó új harmonizálási módszerek bevezetéséről szóló politikai határozatot a Tanács a műszaki harmonizálás és szabványosítás területére vonatkozó új megközelítésről szóló, 1985. május 7-i politikai döntésével hozta meg (HL C 136., 1. o.).

58. E két fő cél összhangjának megteremtése érdekében a műszaki előírások harmonizálására vonatkozó új megközelítés a következő alapelveken alapul:

1. Az irányelv megalkotója meghatározza az alapvető követelményeket, amelyeknek az irányelv hatálya alá tartozó termékeknek meg kell felelniük.

2. A Bizottság a műszaki leírások kidolgozásával szabványügyi magánszervezeteket bíz meg, amelyek pontosítják az irányelvek általános követelményeit.

3. A Bizottság az e szabványügyi szervezetek által kidolgozott műszaki leírásokat harmonizált szabványokként kihirdeti az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.

4. Az ezen harmonizált szabványoknak a gyártók általi figyelembevétele és alkalmazása önkéntes. Kötelező jelleggel nem rendelkeznek.

5. Megdönthető vélelem áll fenn arra vonatkozóan, hogy a harmonizált szabványoknak megfelelő termékek a megfelelő irányelv alapvető követelményeit is kielégítik.

59. Az új megközelítésű irányelvekben megállapított, a termékekre vonatkozó alapvető követelmények rendszerint a biztonságra, az egészség-, a környezet- és a fogyasztóvédelemre vonatkoznak. Ezeket a termékekre vonatkozó követelményeket a 89/686 irányelv II. melléklete tartalmazza.

60. Ettől az új megközelítéstől a 89/106 irányelv annyiban tér el, hogy az építési termékek vonatkozásában nem tartalmaz közvetlen követelményeket, hanem az I. mellékletben határozza meg azokat az alapvető követelményeket, amelyeket az építményekre alkalmazni kell[12]. Ezen alapvető követelmények olyan értelemben gyakorolnak hatást az építési termékekre, hogy lehetővé kell tenniük, hogy azok az építmények, amelyekbe beépítik őket, a 89/106 irányelv I. mellékletében meghatározott alapvető követelményeknek megfeleljenek.

61. Az Európai Szabványügyi Bizottság (CEN[13]), az Európai Elektrotechnikai Szabványügyi Bizottság (CENELEC[14]) és az Európai Távközlési Szabványügyi Intézet (ETSI[15]) azok a szabványügyi magánszervezetek, amelyek részére a műszaki leírások kidolgozására megbízás adható.

62. Az új megközelítésű irányelvek rendszerint ugyancsak rendelkeznek a CE-jelölésről. Ezzel a jelöléssel tanúsítják, hogy a megjelölt termék kielégíti a termékre vonatkozó valamennyi releváns új megközelítésű irányelv követelményét[16]. Ha egy termék a 89/106 irányelv hatálya alá tartozik, a CE-jelölés azt tanúsítja, hogy a termék lehetővé teszi, hogy az építmény, amelybe beépítik, kielégítse az ezen irányelvben rögzített alapvető követelményeket[17].

63. Ezenfelül a legtöbb új megközelítésű irányelv ugyancsak kötelezettségként írja elő a gyártó számára a termék forgalomba hozatalakor egy EK-megfelelőségi nyilatkozat leadását. E nyilatkozat esetében lényegében egy kísérőlevélről van szó, mellyel a piac-felügyeleti hatóságok felé azt igazolják, hogy a termék az alkalmazandó irányelvek alapvető követelményeit kielégíti. E nyilatkozat pontos tartalmát az adott irányelv határozza meg.

B – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés*

64. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ a Bíróságtól, hogy

12 – A 89/106 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése.

13 – Ez a Comité Européen de Normalisation rövidítése.

14 – Ez a Comité Européen de Normalisation Electrotechnique rövidítése.

15 – Ez a European Telecommunications Standards Institute rövidítése.

16 – Lásd a 93/465 határozat melléklete IB pontjának a) alpontját.

17 – Ennélfogva a 89/106 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése szerint a CE-jelölés jelentősége abban rejlik, hogy ezzel tanúsítják a műszaki leírásoknak való megfelelőséget. Lásd ehhez: Langner, D., in: Dauses, M., *Handbuch des EU-Wirtschaftsrechts*, C. VI. Műszaki előírások és szabványok, 72. pontját (24. átdolgozás, 2009.).

az EN 795 értelmében vett A1 osztályú, lapos tetőn végzett munkákhoz használt, lezuhanásgátló szerkezeti rögzítők kizárólag a 89/106 irányelv hatálya alá tartoznak-e.

65. Ez a kérdés két részkérdésből tevődik össze. A kérdést előterjesztő bíróság egyrészt arra vár választ, hogy az EN 795 értelmében vett A1 osztályú szerkezeti rögzítők a 89/106 irányelv hatálya alá tartoznak-e. Amennyiben ezen első részkérdésre igenlő választ kell adni, annak tisztázását kéri, hogy ezáltal e szerkezeti rögzítők szükségszerűen kikerülnek-e más új megközelítésű irányelvek hatálya alól.

66. A második, arra vonatkozó részkérdésre, hogy a 89/106 irányelv alkalmazhatósága elvileg kizárja-e a termékbiztonságosságot érintő más irányelvek alkalmazhatóságát, minden további nélkül nemleges választ kell adni. Az irányelv megalkotója által a termékekre vonatkozó európai jogi műszaki előírások és szabványok harmonizálására alkotott átfogó megközelítés ugyanis éppen azon a feltevésen alapul, hogy egy termék egy időben több új megközelítésű irányelv hatálya alá is tartozhat, amelyek ugyanazon termék különböző szempontjaira vonatkoznak[18].

67. Az első, arra vonatkozó részkérdés, hogy az EN 795 értelmében vett A1 osztályú szerkezeti rögzítők a 89/106 irányelv hatálya alá tartoznak-e, a 89/106 irányelv különleges szabályozási módszerének és rendszerének figyelembevételével válaszolható meg.

68. A 89/106 irányelv hatálya alá az 1. cikk értelmében azok a termékek tartoznak, amelyeket a magasépítés vagy a mélyépítés építményeibe történő tartós beépítésre szántak, és amelyekre ezeknek az építményeknek az alapvető követelményei vonatkoznak. Ezeket az alapvető követelményeket az irányelv I. melléklete rögzíti, és a (1) mechanikai szilárdságra és állandóságra, (2) a tűzvédelemre, (3) a higiénia, egészség- és környezetvédelemre, (4) a biztonságos használatra, (5) a zajvédelemre, valamint (6) az energiatakarékosságra és a hőszigetelésre vonatkoznak.

18 – Lásd ehhez a 89/106 irányelv 2. cikke (2) bekezdésének a) alpontját, amely a CE-jelölés jelentését arra az esetre szabályozza, ha a termékre más irányelvek is vonatkoznak, amelyek azt más szempontokból vizsgálják. Ha két új megközelítésű irányelv ugyanazt a terméket ugyanabból a szempontból vizsgálja, minden további nélkül lehetséges, hogy az egyik irányelv alkalmazás a másik irányelv mellőzését eredményezi. Egy ilyen szabályra példa a 89/686 irányelv 1. cikkének (4) bekezdése. Lásd ehhez a jelen indítvány 94. pontját.

69. A 89/106 irányelv szabályozási módszerére ennélfogva az jellemző, hogy hatálya funkcionálisan került meghatározásra. Az 1. cikk szerint ugyanis az irányelv hatálya kiterjed az építménnyel tartós kapcsolatra szánt azon termékekre, amelyek az építményekre vonatkozó – az I .mellékletben említett – egy vagy több alapvető követelmény teljesítéséhez hasznosak vagy szükségesek.

70. Annak a kérdésnek a megválaszolásához, hogy a szóban forgó lezuhanásgátló szerkezeti rögzítők a 89/106 irányelv hatálya alá tartoznak-e, ennélfogva tisztázni kell, hogy ezen eszközöket rendszerint az érintett építményekkel tartósan összekapcsolják-e, és hogy funkciójuknál fogva hozzá kell-e járulniuk az I. mellékletben említett követelmények teljesítéséhez.

71. Annak megállapítása, hogy a szóban forgó eszközök előállítására azért került-e sor, hogy azokat tartósan egy építményhez kapcsolják, a tények értékelését kívánja meg, ami a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

72. Ennek során a kérdést előterjesztő bíróságnak különösen azt kell vizsgálnia, hogy az érintett, az EN 795 értelmében vett A1 osztályú szerkezeti rögzítők kiemelése vagy kicserélése építési munkálatokkal szükségszerűen együtt járó eljárás-e[19]. Ha ezeket a szerkezeti rögzítőket a szokásos beszerelésük alkalmával oly módon kapcsolják az építményhez, hogy eltávolításukhoz építési munkálatok elvégzése szükséges, abból kell kiindulni, hogy előállításuk célja az építményekkel való tartós összekapcsolás.

73. Habár annak megállapítása, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők kiemeléséhez vagy kicseréléséhez építési munkálatok szükségesek, végső soron a kérdést előterjesztő bíróság feladata, ezeknek a szerkezeti rögzítőknek az EN 795 szabványban történő említése egyértelműen arra utal, hogy általában erről van szó. Ebből a szabványból ugyanis kitűnik, hogy az A1. osztályú szerkezeti rögzítő egy függőleges, vízszintes és meredek felületeken történő rögzítéshez szükséges rögzítőt tartalmaz[20]. E szabvány értelmében a rögzítők olyan alkotóelemek, amelyek egy építési felszereléshez vannak tartósan rögzítve, és amelyekhez szerkezeti rögzítők vagy egyéni védőeszközök erősíthetők[21]. Mivel ezen rögzítők leszereléséhez természetüknél fogva

19 – Lásd a 4. sz. értelmező dokumentum 1.3.2. pontját: biztonságos használat, a kihirdetés a 89/106/EGK tanácsi irányelv értelmező dokumentumairól szóló bizottsági közleménynyel (HL C 62., 1061994. február 28., és azt követő oldalak) történt. Ebben a pontban különösen azt rögzítik, hogy egy termék tartós beépítése azt jelenti, hogy ezen termék eltávolítása az építmény teljesítőképességét csökkenti, és hogy kiemelése vagy kicserélése építési munkálatokat igénylő eljárások. Az építmény teljesítőképességének a csökkenésére történő utalásnak, arra az esetre, ha ezt a terméket eltávolítják, ebben az összefüggésben nincs nagy jelentősége, mert ez a körülmény önmagában nem a terméknek az építménnyel való tartós összekapcsolását, hanem sokkal inkább a 89/106 irányelv I. mellékletében ismertetett követelmények teljesítésére való képességet érinti.

20 – Az EN 795 3.13.1.1. pontja.

21 – Az EN 795 3.5. pontja.

általában építési munkálatok szükségesek, az azokból álló szerkezeti rögzítőket általában a 89/106 irányelv 1. cikkének értelmében vett eszközök körébe kell sorolni, amelyeket építményekkel való tartós összekapcsolás céljával állítottak elő.

74. Annak a kérdésnek a megválaszolásához, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítőknek rendeltetésüknél fogva hozzá kell-e járulniuk a 89/106 irányelv I. mellékletében említett építményekkel szemben támasztott alapvető követelmények kielégítéséhez, az I. melléklet szövege kevés információt tartalmaz. Mindazonáltal közvetlenül kitűnik, hogy az építmények biztonságos használatára vonatkozó – az I. melléklet 4. pontjában említett – követelmények hasznos kiindulópontul szolgálnak annak vizsgálatához, hogy a szóban forgó szerkezeti rögzítők a 89/106 irányelv hatálya alá tartozhatnak-e.

75. A 89/106 irányelv I. mellékletének 4. pontja a „Biztonságos használat" cím alatt rögzíti, hogy az építményt úgy kell megtervezni és kivitelezni, hogy használata vagy üzemelése során ne álljon fenn elfogadhatatlan baleseti kockázat, úgymint megcsúszás, lezuhanás, ütközés, égés, áramütés és robbanás miatti sérülések.

76. Ezzel összefüggésben az ügyhöz kapcsolódó iratokból kiderül, hogy a szóban forgó szerkezeti rögzítőknek a tetőn vagy a tetőn elhelyezett eszközön – például egy légkondicionáló berendezés külső egységén – javítási vagy karbantartási munkálatokat végző munkások részére kell védelmet biztosítaniuk. A jelen esetben felmerül tehát a kérdés, hogy az építmények biztonságos használatára vonatkozóan a 89/106 irányelv I. mellékletében rögzített követelmények a tetőre való kilépés biztonságosságára is vonatkoznak-e.

77. A 89/106 irányelv I. mellékletének szövege nem tartalmaz információt arra vonatkozóan, hogy a mellékletnek a „biztonságos használatra" vonatkozó követelményei magukban foglalnak-e az építmények külső felületén munkálatokat végző munkások biztonságát is.

78. A 89/106 irányelvhez kapcsolódó 4. sz. – „Biztonságos használat" című – értelmező dokumentumból[22] ugyanakkor egyértelműen kiderül, hogy a biztonságos használatnak a 89/106 irányelv I. melléklete értelmében vett fogalmát kiterjesztően kell értelmezni. Az „A »biztonságos használatra« vonatkozó alapvető követelmény értelmezése" cím alatt ezen értelmező dokumentum 2. pontja kifejezetten rögzíti, hogy a 89/106 irányelv I. mellékletének értelmében vett biztonságos használat

22 – A 19. lábjegyzetben hivatkozott 4. sz. értelmező dokumentum: Biztonságos használat 106. és azt követő oldalai. A 89/106 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének megfelelően az I. mellékletben rögzített alapvető követelményeket úgynevezett értelmező dokumentumokban fogalmazzák meg részletesen, amelyek kapcsolatot teremtenek az alapvető követelmények és a szabványok kidolgozására vonatkozó megbízások, az európai műszaki engedély, vagy a 4. és 5. cikk értelmében vett más műszaki előírások kidolgozására vonatkozó iránymutatásokra vonatkozó megbízások között. A 89/106 irányelv 12. cikke ezzel összefüggésben megállapítja, hogy az értelmező dokumentumok pontosan meghatározzák a 3. cikkben említett és az I. mellékletben szereplő alapvető követelményeket, a terminológia és a műszaki alapok összehangolásán keresztül, és minden követelmény esetében osztályokat vagy szinteket jelölnek ki, amennyiben ez szükséges, és a tudomány és a technika állása szerint lehetséges.

annak kockázatára vonatkozik, hogy az építmények belsejében vagy közelében tartózkodó emberek súlyos és közvetlen testi sérüléseket szenvedhetnek el.

79. Habár ezen értelmező dokumentum további rendelkezéseiből kiderül, hogy az építmények biztonságos használatára vonatkozó alapvető követelmények révén megakadályozandó baleseti kockázatok mindenekelőtt az építmények „rendes" használata során fellépő kockázatokat jelentik[23], a releváns veszélyek – nem kimerítő – felsorolása olyan kockázattípusokat is magában foglal, amelyek nem kapcsolódnak közvetlenül az építmények veszélyeztetett személyek által történő használatához, sőt az érintett építményeken kívül tartózkodó személyeket is érhetik. Az utóbb említett kockázattípusok körébe tartozik például a 3.3.2.1. pontban említett, az építményhez tartozó leeső tárgyak felcsapódása által okozott sérülések vagy halálos balesetek kockázata.

80. Figyelemmel a kockázattípusok és kockázatok heterogén listájára, amelyre a 89/106 irányelv I. melléklete értelmében vett biztonságos használat vonatkozik, ezt a fogalmat tágan kell értelmezni. Következésképpen megítélésem szerint az építmények külső oldalán munkálatokat végző munkások biztonságát is magában foglalhatja[24].

81. Ezen megállapításokra tekintettel arra a következtetésre jutok, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők funkciójuk alapján hozzá tudnak járulni a 89/106 irányelv I. mellékletében említett alapvető követelmények kielégítéséhez.

82. Mindezek alapján az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők a 89/106 irányelv hatálya alá tartoznak, amennyiben előállításukra abból a célból került sor, hogy azokat az építményekkel tartósan összeépítsék. A 89/106 irányelv alkalmazhatósága főszabály szerint nem zárja ki más termékbiztonságra vonatkozó irányelv alkalmazását.

C – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdés*

83. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdéssel a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ a Bíróságtól, hogy az

23 – Az ilyen kockázattípusok mintapéldáiként megemlítendő a „megcsúszást követő lezuhanás", a „megbotlást és egyensúlyvesztést követő lezuhanás", valamint „magasságbeli különbségekre visszavezetendő lezuhanás vagy hirtelen lezuhanás", amelyeket a 19. lábjegyzetben hivatkozott 4. sz. értelmező dokumentum 3.3.1.2. pontja említ.

24 – Ebben az összefüggésben nem maradhat említés nélkül, hogy a 89/106 irányelv értelmében összehangolt szabványok címeinek és hivatkozásainak közzétételéből kitűnik, hogy 2006. november 1-je óta az EN 516/2006 harmonizált európai szabványt többek között a tetőn való mozgás szerkezeteire is – járdák, lépcsőfokok, tipegők – is alkalmazni kell; lásd az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/106/EGK tanácsi irányelv végrehajtása keretében című bizottsági közleményt (HL 2009., C 309., 1. és azt követő oldalak).

EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők a 89/686 irányelv hatálya alá tartozhatnak-e.

84. Az EN 795 európai szabvány 3.13.1.1. pontja szerint az A1. osztályú szerkezeti rögzítők függőleges, vízszintes és meredek felületekre történő rögzítésre alkalmas rögzítőt tartalmaznak. E szabvány értelmében a rögzítők olyan alkotóelemek, amelyek tartósan egy építési felszereléshez vannak rögzítve, és amelyekhez szerkezeti rögzítők vagy egyéni védőeszközök erősíthetők.[25]. Az A1. osztályú szerkezeti rögzítők szerves alkotórészeit ennélfogva a rögzítők alkotják, amelyeket egy építési berendezéshez rögzítenek.

85. A 89/686 irányelv értelmében vett PPE az 1. cikk (2) bekezdésének első albekezdése szerint olyan készülék, amelyet arra terveztek, hogy egy egyén azt viselje vagy kézben tartsa. Mivel az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítőket természetüknél fogva nem arra tervezték, hogy azokat egy egyén viselje vagy kézben tartsa, a 89/686 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének első albekezdése szerinti PPE-ként történő besorolásuk főszabály szerint kizárt.

86. Véleményem szerint e szerkezeti rögzítőknek az 1. cikk (2) bekezdése második albekezdésének a)–c) pontja szerinti PPE-ként történő besorolása ugyancsak kizárt azon feltétel miatt, hogy a PPE-t arra tervezték, hogy egy egyén azt viselje vagy kézben tartsa.

25 – Az EN 795 3.5. pontja.

87. Véleményem szerint az A1. osztályú szerkezeti rögzítőknek a 89/686 irányelv 1. cikkének (3) bekezdése szerinti PPE-ként történő besorolása ugyanezen ok miatt elvileg kizárt.

88. A 89/686 irányelv 1. cikkének (3) bekezdése szerint minden olyan rendszert, amelyet a PPE-kkel kapcsolatban hoznak forgalomba, hogy azokat egy másik külső, kiegészítő készülékkel kapcsolják össze, a berendezés szerves részének tekintendő még akkor is, ha a rendszert nem arra szánták, hogy azt a felhasználó állandóan, a kockázat fennállásának teljes ideje alatt viselje vagy tartsa.

89. Az alapeljárás felperesei ezzel összefüggésben különösen arra hivatkoznak, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítő szerves részét képező rögzítőket e rendelkezés értelmében vett olyan rendszereknek kell tekinteni, amelyekkel a PPE egy építményhez csatlakoztatható.

90. Ez az érvelést nem tartom meggyőzőnek.

91. A 89/686 irányelv 1. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében foglalt általános rendelkezések fényében ugyanis az 1. cikk (3) bekezdése értelmében vett rendszerek csoportjába csak mozgatható tárgyak tartoznak, amelyeket a felhasználóik viselni vagy tartani tudnak. Ezt az értelmezést igazolja az 1. cikk (3) bekezdésének szövege, mely szerint

nem szükséges, hogy a rendszert arra szánják, hogy azt a felhasználója a kockázat fennállása alatt *állandóan* viselje vagy tartsa. Ez legalábbis hallgatólagosan igazolja, hogy általában ezeket a rendszereket is lehet viselni vagy tartani, úgyhogy ezeknek főszabály szerint mozgatható tárgyaknak kell lenniük.

92. Ezzel összefüggésben utalni kell a 89/686 irányelv II. mellékletének 3.1.2.2. pontjára is, amely a magasból való lezuhanások elkerülésére vonatkozóan rögzíti a PPE-kel szembeni alapvető követelményeket. E szerint azok a PPE-k, amelyeket arra terveztek, hogy a magasból való lezuhanásokat vagy azok hatását megelőzzék, magukban foglalnak egy, a test tartásához szükséges eszközt és egy rendszert, amely egy biztos rögzítési ponttal köthető össze.

93. Mivel az A1. osztályú szerkezeti rögzítőket ebben az összefüggésben biztos rögzítési pontoknak kell tekinteni, miközben a 89/686 irányelv II. mellékletének 3.1.2.2. pontja szerint a biztos rögzítési pontok éppenhogy nem képezik a PPE-k részét, ez a rendelkezés azon megállapítás helyességének további igazolása, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők nem tartoznak a 89/686 irányelv hatálya alá.

94. Végül utalni kell a 89/686 irányelv 1. cikkének (4) bekezdésére is, amely szerint a forgalomba hozatal, az áruk szabad mozgása és a biztonság szempontjából ezzel az irányelvvel azonos célkitűzésekre irányuló másik irányelv által szabályozott PPE-k nem tartoznak a 89/686 irányelv hatálya alá. Amint az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés megválaszolása során már kifejtettem, az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők akkor tartoznak a 89/106 irányelv hatálya alá, ha azokat egy építménnyel történő tartós összekapcsolás céljából állították elő[26]. Ha a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint ez utóbbi a szóban forgó szerkezeti rögzítők tekintetében fennállna, azok a 89/106 irányelv hatálya alá tartoznának. Az 1. cikk (4) bekezdésének első franciabekezdése alapján ezzel kikerülnének a 89/686 irányelv hatálya alól.

95. Mindezek után az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők nem tartoznak a 89/686 irányelv hatály alá.

D – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés*

96. A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdéssel lényegében arra vár választ, hogy a 89/686 irányelv hatálya alá nem tartozó szerkezeti rögzítőre mégis alkalmazni kell-e ezen irányelvet, ha azt arra tervezték, hogy

26 – Lásd a jelen indítvány 82. pontját.

a 89/686 irányelv hatálya alá tartozó PPE-vel összekapcsolják.

97. Ezzel összefüggésben a kérdést előterjesztő bíróság különösen a 89/686 irányelv II. mellékletének 3.1.2.2. pontjára hivatkozik, melynek első bekezdése szerint a magasból történő zuhanás vagy a zuhanás hatásának megelőzésére tervezett PPE-nek egy testet tartó szerkezetből és egy *biztos rögzítési ponthoz* kapcsolható kikötési rendszerből kell állnia. A 3.1.2.2. pont harmadik bekezdése szerint a gyártó tájékoztatójának a *biztos rögzítési ponthoz szükséges jellemzőkre* vonatkozó összes információt kell tartalmaznia.

98. Ésszerű értékelés alapján az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdés következésképpen arra vonatkozik, hogy a biztos rögzítési pont fogalmának a 89/686 irányelv II. mellékletének 3.1.2.2. pontjában történő használata azt jelenti-e, hogy e rögzítési pontok biztonságosságának a vizsgálatára is a 89/696 irányelv keretében kell sort keríteni.

99. A válasz erre a kérdésre nemleges.

100. Elsősorban utalni kell arra, hogy a 89/686 irányelv II. melléklete 3.1.2.2. pontjának szövege nem tartalmaz egyértelmű információt arra vonatkozóan, hogy a rögzítési pontokat, amelyekhez hozzá lehet erősíteni a PPE-ket, a 89/686 irányelv hatálya alá kellene vonni. A 3.1.2.2. pont első bekezdése csak azt a megállapítást tartalmazza, hogy a magasból történő zuhanás vagy a zuhanás hatásának megelőzésére tervezett PPE-t úgy kell megtervezni, hogy hozzá lehessen kapcsolni egy biztos rögzítési ponthoz. Az utolsó bekezdés ehhez kapcsolódóan előírásokat tartalmaz a tájékoztató tartalmára vonatkozóan, amelyben adott esetben azokat a szükséges jellemzőket is szerepeltetni kell, amelyekkel egy biztos rögzítési pontnak rendelkeznie kell.

101. Megítélésem szerint ezért a 89/686 irányelv II. melléklete 3.1.2.2 pontjának szövege nem tartalmaz meggyőző támpontot azon feltételezés alátámasztásához, hogy a 89/686 irányelv hatálya alá tartozó PPE-kkel való összekapcsolásra tervezett rögzítő pontok biztonságosságát a továbbiakban ugyancsak a 89/686 irányelv keretében kellene vizsgálni.

102. Ezt a megállapítást a 89/686 irányelv rendszertani értelmezése igazolja. E tekintetben hangsúlyozni kell különösen, hogy a 89/686 irányelv II. melléklete csak azokat az alapvető biztonsági követelményeket rögzíti, amelyeknek a PPE-knek ezen irányelv 3. cikke szerint meg kell felelniük annak érdekében, hogy a felhasználóik egészsége és biztonsága biztosítva legyen. Következésképpen a II. melléklet nem azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy mely termékek tartoznak a 89/686 irányelv hatálya alá, hanem sokkal inkább azzal, hogy a 89/686 irányelv hatálya alá tartozó termékeknek milyen követelményeknek kell megfelelniük. A II. melléklet a

89/686 irányelv tárgyi hatályát tehát főszabály szerint nem érinti.

103. Mindezek alapján az előzetes döntéshozatalra előterjesztett harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy annak vizsgálata során, hogy a 89/686 irányelv hatálya alá tartozó egyéni védőeszköz megfelel-e ezen irányelv követelményeinek, az a kérdés, hogy azok a szerkezeti rögzítők, amelyekkel ez a védőeszköz összekapcsolható, a várható használati körülmények között biztonságosak-e, nem releváns.

E – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés*

104. A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdéssel arra vár választ, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítőt választás szerint el lehet-e látni a 89/686 irányelvnek és/vagy a 89/106 irányelvnek való megfelelőség tanúsítására szolgáló CE-jelöléssel, amennyiben a Bíróság arra a következtetésre jut, hogy e szerkezeti rögzítők egyáltalán nem tartoznak ezen irányelvek hatálya alá.

105. Először emlékeztetni kell arra, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdést megítélésem szerint akként kell megválaszolni, hogy az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők a 89/106 irányelv hatálya alá tartoznak, amennyiben azokat egy építménnyel történő összekapcsolás céljából állították elő[27].

106. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés megválaszolásánál hangsúlyozni kell, hogy a releváns előírások rendszertani és teleologikus értelmezéséből is kitűnik, hogy azokat a termékeket, amelyek nem tartoznak sem a 89/686, sem a 89/106 irányelv hatálya alá, a CE-jelöléssel ezen irányelvek alapján nem lehet ellátni.

107. Ezzel összefüggésben először utalni kell a 93/465 határozatra, amely mellékletének IB. pontja felsorolja a CE-jelölés feltüntetésének és használatának fő iránymutatásait[28]. Ezen iránymutatások alapján

– a CE-jelölés azt szimbolizálja, hogy a termék megfelel a gyártókat terhelő, a termékre vonatkozó összes kötelezettségnek

27 – Lásd a jelen indítvány 82. pontját.

28 – A 93/465 határozat lényegében az új megközelítésű irányelvek kidolgozásához szükséges előírásokat tartalmaz az irányelv megalkotója számára. A CE-jelölés elhelyezésére és használatára vonatkozó, a melléklet IB. pontjában szereplő fő iránymutatások ezt követően bekerültek az új megközelítésű irányelvekbe, amelyeket e határozat hatálybalépése után bocsátottak ki. Ezenkívül az addig kibocsátott új megközelítésű irányelveket az 1993. július 22-i 93/68/EGK tanácsi irányelv (HL L 220., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 12. kötet, 173. o.) is módosította, és a 93/465 határozatra figyelemmel közelítette.

az elhelyezését előíró közösségi irányelvek értelmében (IB. pont a) alpont).

– az ipari termékeken elhelyezett CE-jelölés azt szimbolizálja, hogy az említett jelölést elhelyező vagy annak elhelyezéséért felelős, természetes vagy jogi személy igazolta, hogy a termék megfelel a közösség rá alkalmazandó teljes harmonizációs rendelkezéseinek, és hogy megfelelő megfelelőség-értékelési eljáráson esett át (IB. pont a) alpont).

– az új megközelítésű irányelvek hatálya alá tartozó összes ipari termékeken szerepelnie kell a CE-jelölésnek, amennyiben ezek az irányelvek másképp rendelkeznek (IB. pont e) alpont).

– a tagállamoknak nemzeti jogszabályaikon belül meg kell hozniuk minden ahhoz szükséges rendelkezést, hogy kizárják a CE-jelöléssel kapcsolatos bármilyen tévedés vagy visszaélés lehetőségét (IB. pont l) alpont).

108. Ezeknek az iránymutatásoknak a rendszertani összefüggéseiből megítélésem szerint egyértelműen kitűnik, hogy a termékeket csak akkor és annyiban lehet CE-jelöléssel ellátni, ha és amennyiben azok egy új megközelítésű irányelv hatálya alá tartoznak, és kielégítik az abban meghatározott követelményeket[29].

109. A releváns rendelkezések teleologikus értelmezése ugyanerre az eredményre vezet.

110. A CE-jelölés értelme és célja, hogy a megjelölt termékek szabad mozgását biztosítsa[30]. Ilyen körülmények között a 89/106 irányelv és a 89/686 irányelv is egyértelműen úgy fogalmaz, hogy a tagállamok főszabály szerint nem tilthatják meg, nem korlátozhatják, és nem akadályozhatják meg a CE-jelöléssel ellátott azon termékek forgalomba hozatalát, amelyek ezeknek az irányelveknek a hatálya alá tartoznak, és azokkal összhangban vannak[31].

111. A CE-jelöléssel az illetékes nemzeti hatóságok felé ezzel összefüggésben azt jelzik, hogy a forgalomba hozó véleménye szerint a termék a releváns új megközelítésű irányelvek követelményeinek megfelel. A CE-jelölés funkciójánál fogva tehát elsősorban a

29 – Lásd Wagner, G.: „Das neue Produktsicherheitsgesetz: Öffentlich-rechtliche Produktverwaltung und Zivilrechtliche Folgen (Teil I)", BB 1997., 2489., 2497. o.

30 – Lásd a jelen indítvány 57. pontját.

31 – A 89/686 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése. A 89/106 irányelv 6. cikkével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (2) bekezdése.

nemzeti közigazgatások felé intézett jelölésnek tekinthető[32].

112. A CE-jelölés ezen általános célkitűzését figyelembe véve egyáltalán nem lenne értelme annak, ha az új megközelítésű irányelvek hatálya alá nem tartozó termékeket el lehetne látni CE-jelöléssel. Az új megközelítésű irányelvek hatálya alá nem tartozó termékek vonatkozásában a CE-jelölés elhelyezése nyilvánvalóan nem teremtené meg a tagállamok arra vonatkozó kötelezettségét, hogy ezeknek a termékeknek a teljesen harmonizált védelmi szintnek való megfelelőségét elismerjék. E termékek CE-jelöléssel történő ellátása ahhoz sem tudna hozzájárulni, hogy e termékek szabad mozgását biztosítsa.

113. A CE-jelölés elhelyezése azokon a termékeken, amelyek nem tartoznak az új megközelítésű irányelvek hatálya alá, ezenfelül túl nagy bizonytalansághoz vezetne, mert ebben az esetben egyáltalán nem lenne követhető, hogy egy meghatározott terméken elhelyezett CE-jelölés pontosan minek a tanúsítására szolgál. Végeredményben ez ugyancsak a fogyasztóvédelemre nézve lenne káros[33].

114. E körülmények között a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, – 2010. január 1-jétől hatályos – 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet[34] 30. cikkének (2) bekezdése kifejezetten rögzíti, hogy a CE-jelölést csak olyan termékeken szabad elhelyezni, amelyek esetében az elhelyezésről a közösségi harmonizációs jogszabályok rendelkeznek. Semmilyen más terméken nem szabad azt elhelyezni[35].

115. Mindezek alapján az előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EN 795 értelmében

32 – Klindt, T., „Das Recht der Produktsicherheit: ein Überblick", VersR. 2004, 296., 298. o. Lásd továbbá van Rienen, W./Wasser, U., *EG-Recht der Gas- und Wasserversorgungstechnik*, Bonn 1999., 139. pont, aki hangsúlyozzák, hogy a CE-jelölés jelentősége arra korlátozódik, hogy a nemzeti piacfelügyeleti hatóságok felé jelezzék, hogy a terméknek a jelentős irányelvek alapvető követelményeinek való megfelelőségére vonatkozó értékelés vizsgálatát elvégezték, és ezért a termék ellenkező bizonyításig az uniós jog alapján igényelheti a korlátozásmentes piacra lépést, és az összes tagállamban történő használatbavételt. Lásd ugyancsak Strübbe, K., *Die Neuordnung des deutschen Konformitätsbewertungssystems*, Regensburg 2006, 120. és azt követő oldal; Kapoor, A./Klindt, T., „»New Legislative Framework« im EU-Produktsicherheitsrecht – Neue Marktüberwachung in Europa?", EuZW 2008., 649., 651. o.

33 – Az, hogy a fogyasztóvédelem gondolatát ezen a területen immár ugyancsak figyelembe kellene venni, többek között a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló 2008. július 9-i 768/2008/EK európai parlamenti és tanácsi határozat (30) preambulumbekezdésében mutatkozik meg (HL L 218., 82. o.). Ehelyütt különösen arra található utalás, hogy főszabály szerint a CE-jelölés ugyan az egyetlen megfelelőségi jelölés kellene, hogy legyen, mindazonáltal más jelölések is alkalmazhatóak, amennyiben hozzájárulnak a fogyasztóvédelem javításához, és közösségi harmonizációs jogszabályok nem rendelkeznek róluk. Lásd ugyancsak Lenz, C./Scherer, J., „Ist die Anbringung von Qualitätszeichen nationaler Prüfungsorganisationen neben CE-Kennzeichnungen zulässig?", *EWS* 2001., a 11 füzethez csatolt 3. melléklet, 4. és azt követő oldal, akik a fogyasztók és a felhasználók megtévesztésekkel szembeni védelmét már a 93/465 határozat hatálya alatt a CE-jelölés másodlagosnak céljának tekintették.

34 – HL L 218., 30. o.

35 – A 768/2008 határozat I. mellékletének R11. cikke is megállapítja, hogy a CE-jelölésre a 765/2008 rendelet 30. cikke szerinti általános alapelvek az irányadóak.

vett A1. osztályú szerkezeti rögzítőn a CE-jelölést nem lehet elhelyezni annak tanúsításaként, hogy az megfelel egy olyan irányelvnek, amelynek nem tartozik a hatálya alá.

F – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdés*

116. A kérdést előterjesztő bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdés arra az esetre vonatkozik, ha a Bíróság az előzőekben ismertetett előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések megválaszolása alapján arra a következtetésre jut, hogy a szóban forgó szerkezeti rögzítők ugyan nem tartoznak a 89/106 irányelv és a 89/686 irányelv hatálya alá, választás szerint azonban ezen irányelvek szerint elláthatóak CE-jelöléssel.

117. A kérdést előterjesztő Bíróság ebben az esetben arra vár választ, hogy a szabadon választható CE-jelölés céljából milyen módon kellene vizsgálni, hogy azok a szerkezeti rögzítők, amelyek nem tartoznak a 89/106 irányelv és a 89/686 irányelv hatálya alá, mégis megfelelnek az ezekben az irányelvekben rögzített követelményeknek.

118. Amint azt már kifejtettem, a CE-jelölés fakultatív használata kizárt. Ezáltal tárgytalan az előzetes döntéshozatalra előterjesztett ötödik kérdés. Így további kifejtésre nincs szükség.

G – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdés*

119. A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdésével lényegében arra vár választ, hogy az A1. osztályú szerkezeti rögzítőkre vonatkozó, az EN 795-ben foglalt rendelkezéseket és előírásokat a Bíróság által értelmezhető közösségi jognak kell-e tekinteni.

120. Ennek a kérdésnek a valódi megértéséhez hangsúlyozni kell, hogy az EN 795 a szerkezeti rögzítőkkel szembeni követelményeket és vizsgálati eljárásokat öt különböző, A-tól E-ig terjedő osztályba sorolja. E szabvány alapján az A. osztályba a szerkezeti rögzítők, a B. osztályba a mozdítható szerkezeti rögzítők, a C. osztályba a vízszintes dinamikus kötéllel ellátott rögzítő eszközök, a D. osztályba a vízszintes merev rögzítő sínként működő rögzítő eszközök, az E. osztályba pedig az önsúlyuk által tartott szerkezeti rögzítők tartoznak.

121. Az EN 795-öt a CEN 1996. március 29-én fogadta el, és a Bizottság azt a 89/686 irányelv végrehajtása keretében az ezen irányelv értelmében vett harmonizált szabványként 2000. február 12-én hirdette ki[36]. Ez a közlemény azonban kifejezett fenntartást tartalmazott arra vonatkozóan, hogy nem érinti az A. (szerkezeti rögzítők), a C.

36 – A 6. lábjegyzetben hivatkozott 2000. február 12-i bizottsági közlemény.

(vízszintes dinamikus kötéllel ellátott szerkezeti rögzítők) és a D. (vízszintes merev rögzítő sínként működő szerkezeti rögzítők) osztályok szerinti felszereléseket, és hogy ezeknél az eszközöknél következésképpen nem vélelmezhető a 89/686 irányelv rendelkezéseinek való megfelelés.

122. Arra a különleges körülményre tekintettel, hogy a Bizottság az EN 795-ben foglalt, az A1. osztályú szerkezeti rögzítőkre vonatkozó követelményeket és vizsgálati eljárásokat nem fogadta el a 89/686 irányelv értelmében vett harmonizált szabványokként, és azokat a Hivatalos Lapban nem hirdette ki, az EN 795-öt az A1. osztályú szerkezeti rögzítőkre vonatkozóan nem lehet a 89/686 irányelv értelmében vett harmonizált szabványnak tekinteni[37].

123. Ez azt jelenti, hogy az EN 795-öt csak a B. és E. osztályokba tartozó szerkezeti rögzítők tekintetében lehet a 89/686 irányelv értelmében vett harmonizált szabványnak tekinteni. Az A., B. és D. osztályokba tartozó szerkezeti rögzítők tekintetében ezzel szemben egy műszaki jellegű nem harmonizált szabványnak minősül, amelyet egy szabványügyi magánszervezet állapított meg[38]. A kérdést előterjesztő bíróságnak arra a kérdésére, hogy az EN 795-ben foglalt rendelkezéseket és előírásokat közösségi jognak kell-e tekinteni, már pusztán erre tekintettel is nemleges válasz adandó.

124. Mindezek alapján az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hatodik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az EN 795 az e szabvány értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők tekintetében nem tekinthető az Európai Bíróság által értelmezendő közösségi jognak.

H – *Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik és nyolcadik kérdés*

125. Arra az esetre, ha a Bíróság az EN 795 értelmezésére az e szabvány értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők tekintetében hatáskörének fennállását állapítaná meg, a kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik és nyolcadik kérdéssel arra vár választ, hogy e szerkezeti rögzítőknek a statikai és dinamikai terhelhetőségére vonatkozó, e szabványban megállapított vizsgálatokat milyen módon kell elvégezni. A kérdést előterjesztő bíróság

37 – Lásd Gambelli, F., *Aspects juridiques de la normalisation et de la réglementation technique européenne*, Párizs 1994., 17. és azt követő oldal, aki arra utal, hogy a harmonizált szabvány egy, a CEN által alkotott szabvány, amely meghatározott jellemzőkkel rendelkezik. Az egyik ilyen jellemző az, hogy a CEN által alkotott szabványt a Bizottság elfogadja, és végül a Hivatalos Lapban kihirdeti.

38 – Lásd Jarass, H., „Probleme des Europäischen Bauproduktenrechts", *NZBau* 2008., 145., 146. o., aki azokat az európai szabványügyi testületek által alkotott szabványokat, amelyek nem a Bizottság által adott megbízás alapján készültek és/vagy amelyeket [a Bizottság] nem engedélyezett, nem harmonizált európai szabványoknak nevezi, amelyek puszta szaktudást fejeznek ki.

különösen arra vár választ, hogy ezeket a vizsgálatokat a várható használati körülmények között (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik kérdés) és a gyártó által előírt felhasználási korlátozások figyelembevételével (az előzetes döntéshozatalra előterjesztett nyolcadik kérdés) kell-e elvégezni.

126. Mivel véleményem szerint az A1. osztályú szerkezeti rögzítők tekintetében az EN 795-öt nem lehet az Európai Bíróság által értelmezendő közösségi jognak tekinteni, az előzetes döntéshozatalra előterjesztett hetedik és nyolcadik kérdés tárgytalannak minősül. Így további kifejtésre nincs szükség.

VIII – Végkövetkeztetések

127. Tekintettel a fenti megfontolásokra, a Rechtbank 's-Gravenhage által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdéseket az alábbiak szerint javasolom megválaszolni:

„1) Az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők az építési termékekre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/106/EGK tanácsi irányelv hatálya alá tartoznak, amennyiben előállításukra építményekkel történő tartós összekapcsolás céljából került sor. A 89/106 irányelv alkalmazhatósága főszabály szerint nem zárja ki a többi termékbiztonságra vonatkozó irányelv alkalmazását.

2) Az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők nem tartoznak az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1989. december 21-i 89/686/EGK tanácsi irányelv hatálya alá.

3) Az annak keretében történő vizsgálat során, hogy a 89/686 irányelv hatálya alá tartozó egyéni védőeszköz megfelel-e ezen irányelv alapvető követelményeinek, az a kérdés, hogy az a szerkezeti rögzítő, amellyel ezt a védőfelszerelést össze lehet kapcsolni, a várható használati körülmények között biztonságos-e, nem releváns.

4) Az EN 795 értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítőn a CE-jelölést egy olyan irányelvnek való megfelelőség tanúsításaként, amelynek nem tartozik a hatálya alá, nem lehet elhelyezni.

5) Az EN 795 az e szabvány értelmében vett A1. osztályú szerkezeti rögzítők tekintetében nem tekinthető az Európai Bíróság által értelmezendő közösségi jognak."